

Προς τις δημοτικές εκλογές

ΕΜΠΡΟΣ, ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΝΟΗ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ, πιστεύω, εύκολο θέλοντας ένας να μιλήσει για τις επικείμενες δημοτικές εκλογές να παρακάμψει το γεγονός, ότι οι δημότες των πόλεων μας είχαν τεθεί για πολλά χρόνια στο περιθώριο, είχαν ουσιαστικά εξωστρακιστεί από τα του Δήμου. Το διοριστικό σύστημα, αποδεσμεύοντας τους δημοτικούς άρχοντες από τον έλεγχο των δημοτών οδήγησε σε μια αποστέωση, σε μια μειωμένη έγνοια για τα προβλήματα των πόλεων. Και τούτο σε μια περίοδο, που οι πόλεις μας αναπτύσσονταν, όπως έγινε με τη Λεμεσό και λόγω των δραματικών συγκυριών, με πολύ γοργούς ρυθμούς. Δεν μπορεί επίσης να παρακαμφθεί και το γεγονός, ότι το διοριστικό σύστημα, που επιβλήθηκε το 1962 στόχευσε, όπως αποδείχθηκε στην πράξη, στην απομάκρυνση του ΑΚΕΛ — ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ από τις δημοτικές αρχές, όπου είχε

Του υποψήφιου δημάρχου ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗ

κατακτήσει παγκύπρια πολύ αξιόλογες, κυρίαρχες θέσεις. Είναι χαρακτηριστικό, ότι ενώ από το 1943 και μετά οι δημότες της Λεμεσού αναδείκνυαν πανηγυρικά στην δημοτική αρχή τους υποψήφιους Δημάρχους και την πλειοψηφία των υποψηφίων συμβούλων της Αριστεράς, από τις διορισμένες Δημοτικές Επιτροπές, που ακολούθησαν, αποκλείστηκε σκανδαλωδώς η Αριστερά (με την εξαίρεση του τότε Αντιδημάρχου κ. Β. Παπαδόπουλου, που παρέμεινε στη θέση του, για ένα πολύ μικρό ακόμη χρονικό διάστημα). Ετσι αποκόπηκε από τα δημοτικά πράγματα το πιο ζωντανό κομμάτι της Λεμεσού, διαγράφηκε με μια μονοκοντυλιά η πλούσια δράση των Λαϊκών Δημοτικών Συμβούλων, πουχαν αφήσει πίσω τους λαμπρά έργα.

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ αυτής της κατάστασης υπήρξαν οδυνηρές

και τόσο εξώφθαλμες, που δεν υπάρχει σήμερα πολίτης της Λεμεσού, ανεξάρτητα από κομματική ή πολιτική τοποθέτηση, που να μη ντρέπεται για την κατάσταση της πόλης του, που ευνοήθηκε όσο καμιά, ίσως, άλλη στα χρόνια μετά την τραγωδία. Αφέθηκε η πόλη ν' αναπτυχθεί χωρίς κανένα σχεδιασμό, με αποτέλεσμα να μπει σε πρώτο πλάνο η ασυδοσία του μεγάλου κεφαλαίου, κι' ο χαρακτήρας της Λεμεσού και το φυσικό της περιβάλλον να υποστούν ανεπανόρθωτες ζημιές. Η θάλασσα, αυτός ο ανεκτίμητος πλούτος για τη Λεμεσό, με το τείχος των πολυκατοικιών, που ορθώθηκαν μπροστά της, έχασε την λειτουργική της επαφή με την πόλη. Αδύναμες οι Δημοτικές Επιτροπές ν' αντιμετωπίσουν τα συνεχώς ογκούμενα προβλήματα, αδύναμες σαν εξαρτώμενες, διορισμένες, ν' ασκήσουν οποιαδήποτε *αποτελεσματική* πίεση πάνω στην κυβέρνηση για ουσιαστική βοήθεια, στράφηκαν, σαν μόνη διέξοδο, προς την συνεχή αύξηση της φορολογίας. Είναι ενδεικτικό, ότι ενώ το 1962, τον τελευταίο χρόνο των αιρετών Συμβούλων, ο Επαγγελματικός Φόρος αντιπροσώπευε το 8 μόνο τοις εκατόν των εσόδων του Δήμου, το 1985 οι εισπράξεις από τον Φόρο αυτό είχαν φτάσει το 23.8% των εσόδων. Κι' ενώ μέχρι το 1962 δεν υπήρχε Φόρος Σκυβάλων ο Φόρος αυτός αντιπροσώπευε το 1985 το 21% των εσόδων του Δήμου.

ΕΙΝΑΙ, λοιπόν φυσιολογική η καθολική αξίωση των δημοτών της Λεμεσού για μια ουσιαστική αλλαγή στην διαχείριση των δημοτικών πραγμάτων, για μια νέα πνοή στο Δημοτικό Μέγαρο, που θα δώσει μια νέα ώθηση σ' αυτή την πόλη με τον τόσο δυναμισμό και την προοδευτικότητα.

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ της Λεμεσού, που διαθέτει μια πλούσια πείρα στα θέματα της κοινικής αυτοδιοίκησης πιστεύει, ότι είναι σε

ΣΤΗΝ 9η ΣΕΛΙΔΑ

ΔΕΝ 1.8

Χακκί 11/4/80

ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΝΟΗ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

θέση ν' αναλάβει **πλήρως** τις ευθύνες της στην αιρετή δημοτική αρχή. Διαθέτει και ολοκληρωμένο πρόγραμμα, που προτείνει ριζικές λύσεις στα πολλαπλά, ακανθώδη, προβλήματα και χαράζει προοπτική εξόδου από την σημερινή κατάσταση, διαθέτει το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό πούχει και γνώσεις και πείρα κατακτημένη μέσα στους καθημερινούς αγώνες των πιο διαφορετικών στρωμάτων των εργαζομένων και συνέπεια.

ΑΥΤΗ η πείρα και η γνώση εκφράζονταν και στα εκλογικά ακόμη προγράμματα των συνδυασμών του ΕΜΕΚΕΛ, όπως παρουσιάζονταν στις εκλογικές μάχες του '40 και του '50 όπου οι Αριστεροί συνδυασμοί κατήγαγαν σε απευθείας αναμέτρηση με την Δεξιά λαμπρές νίκες. Μιλούσε λ.χ. το Πρόγραμμα του ΕΜΕΚΕΛ για τις εκλογές του 1946 για Σχέδιο Πόλης, Υδατοπρομήθεια, Αποχετευτικό, «πλήρες σύστημα καθαριότητας», πάρκα, πλατείες, Πολιτιστικά Κέντρα, Δημοτικό Θέατρο, Παιδοκομικούς Σταθμούς, γήπεδα κτλ. Κύριο, όπως τόνιζε, ήταν η προσφορά Εργατικής Στέγης και η υδατοπρομήθεια! Υπάρχει δηλαδή εδώ επισήμανση όλων εκείνων των προβλημάτων, που και τώρα, 40 χρόνια μετά υπάρχουν εν πολλοίς μπροστά στον Δήμο Λεμεσού, υπάρχει όμως ταυτόχρονα, κι' αυτό έχει σημασία, το δεδομένο της δουλιάς από τις επάλξεις πια του Δημοτικού Μεγάρου. Πρόσφεραν τα Λαϊκά Δημοτικά Συμβούλια Λεμεσού μ' ένα αναιμικό μάλιστα προϋπολογισμό, πέραν των 200 εργατικών κατοικιών, επέλυσαν το πρόβλημα της υδατοπρομήθειας της πόλης κι' άνοιξαν τον δρόμο για την επίλυση πολλών άλλων προβλημάτων. Ταυτόχρονα, όμως, οι λαοπρόβλητες τότε δημοτικές αρχές είχαν μεταφέρει στο Δημοτικό Μέγαρο κι' ένα δημιουργικό οργανισμό, που αντανάκλασε σ' ολόκληρη την πόλη.

ΠΟΙΟ άλλο κόμμα, ποιός άλλος πολιτικός χώρος διαθέτει αυτές τις πλούσιες καταβολές, που αναγνωρίζονταν από τους δημότες Λεμεσού ανεξάρτητα από πολιτική ή κομματική τοποθέτηση; Απασχόληση με τα δημοτικά πράγματα σημαίνει ζύμωση άμεση των δημοτικών αρχών με τα προβλήματα της πόλης σημαίνει διάθεση προσφοράς, με πλήρη ανιδιοτέλεια, πέρα από οποιαδήποτε συμφέροντα, οικονομικά ή άλλα. Σημαίνει να αφουγκράζεσαι τον παλμό της πόλης, ικανότητα να κάνεις τον δημότη να συμμετέχει ενεργά στις δραστηριότητες του Δήμου, σημαίνει συνέπεια.

Κι' είναι εδώ ακριβώς όπου η Αριστερά δοκιμάστηκε και πέτυχε. Σ' αντίθεση με την Δεξιά, σ' όλες της τις αποχρώσεις, που δοκιμάστηκε σ' αυτά τα χρόνια — της δόθηκε μονοπωλιακά μάλιστα η δημοτική αρχή — κι' απότυχε. Εδώ φυσικά δεν χαράζουμε διαχωριστική γραμμή μεταξύ της Δεξιάς και της Αριστεράς (αν και μερικοί θέλησαν να την τραβήξουν στα χρόνια του διοριστικού συστήματος) γιατί αν υπάρχει ένας χώρος όπου ο τέτιος διαχωρισμός είναι ανεπίτρεπτος είναι στα ζητήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης. Τα προβλήματα της Λεμεσού λ.χ. όπως είναι η αταξία και η αναρχία στην ανάπτυξη της, η σοβαρότατη έλλειψη πρασίνου και η λειψή καθαριότητα, το τσιμέντο, που πνίγει τους στενούς μας ξεχαρβαλωμένους δρόμους, η συνεχής αύξηση των φόρων και η εντύπωση, ότι η αδιαφορία είναι το κυρίαρχο στοιχείο στο Δημοτικό Μέγαρο, όλ' αυτά και μια σειρά άλλα επηρεάζουν το ίδιο τον Αριστερό τον Κεντρώο και τον Δεξιό. Εδώ, γύρω από τα προβλήματα του δρόμου της γειτονιάς, της πόλης σμίγουν όλοι οι άνθρωποι κι' εκείνο, που θέλουν είναι εκείνοι που θ' ανέβουν στο Δημοτικό Μέγαρο να ναι πρόσωπα μ' ευαισθησία έναντι των προβλημάτων, πρόσωπα χωρίς ιδιοτελείς δεσμεύσεις, πρόσωπα, με νεύρο και δυναμισμό, ικανά να προσφέρουν στη Λεμεσό την ακτινοβολία που της αξίζει.

ΟΙ ΛΕΜΕΣΙΑΝΟΙ, αλλά και οι χιλιάδες των εκτοπισμένων πούγιναν (φροντίδι του πραξικοπήματος και της εισβολής) δημότες της Λεμεσού κι' αγάπησαν την πόλη σαν δική τους, συνειδητοποιούν πλήρως πως στις επικείμενες εκλογές τους προσφέρεται μια μοναδική ευκαιρία για μια ριζική, ανανεωτική αλλαγή στα δημοτικά πράγματα. Μια αλλαγή που μπορούν να την φέρουν όχι στα λόγια αλλά στην πράξη οι υποψήφιοι της Αριστεράς. Εμείς λέμε, ελάτε μαζί μας για να φτιαξουμε την Λεμεσό μας!